

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/66/2024
Identifikačné číslo spisu:	8322202112
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8322202112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35724803, zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53255739, proti žalovanej Z. A., narodenej V., o zaplatenie 6.976,95 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12Csp/69/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. februára 2024 sp. zn. 2CoCsp/33/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. februára 2024 sp. zn. 2CoCsp/33/2023, (ďalej aj „odvolací súd“) podľa § 387 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 15. mája 2023 č. k. 12Csp/69/2022-107 o zamietnutí žaloby a o nepriznaní žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP); stranám nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 369 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

1.1. V odôvodnení rozsudku odvolací súd skonštatoval, že predmetom sporu bola peňažná pohľadávka, ktorú žalobkyňa nadobudla zmluvou o postúpení z 13. novembra 2020 od veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a. s. (ďalej aj „banka“), a ktorá vznikla zo zmluvy uzavretej medzi bankou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom 18. júla 2017, ktorou bol žalovanej poskytnutý úver v sume 5.700 eur. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala v dohodnutých splátkach, banka po márnej výzve na plnenie vo výške 327,04 eura z 29. novembra 2019 (tretí pokus o zmier), vyhlásila mimoriadne zosplatenie úveru k 11. decembra 2019 a vyzvala žalovanú na úhradu zostatku úveru (5.157,53 eura). Následne túto pohľadávku banka postúpila na žalobkyňu.

1.2. Súd prvej inštancie sa najprv zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobkyne, a preto skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky na žalobkyňu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“). Súd prvej inštancie preto skúmal, či došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ako podmienky postupiteľnosti pohľadávky. Zistil, že úkon

vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (list z 11. decembra 2019) je neurčitý (§ 37 ods. 1 OZ) lebo v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka úveru, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Skonštatoval, že nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pohľadávka nebola postupiteľná podľa § 525 ods. 1 OZ. Z tohto dôvodu považoval postúpenie uplatnenej pohľadávky z banky na žalobkyňu za neplatný právny úkon (§ 39 OZ). Z neplatného právneho úkonu nemohli nastať právne účinky s tým spojené. Žalobkyňa tak nebola nositeľkou hmotnoprávneho nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne zamietol.

1.3. Na odvolanie žalobkyne odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu uviedol, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11. 12. 2019 je potrebné považovať pre jeho neurčitosť za neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 11. 12. 2019, pričom žiadal splatenie zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorý ku dňu 11. 12. 2019 predstavoval sumu vo výške 5.157,22 eura. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti (č. 1. 48 súdneho spisu) však neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere odvolací súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplatneniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. Konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní má významný vplyv aj na plynutie premlčacej doby.

1.4. Žalobkyňa nepreukázala naplnenie všetkých predpokladov možnosti platného postúpenia pohľadávky zo strany banky, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 OZ. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne zamietol.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), jeho prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Navrhla zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a priznať jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Pre naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci pokiaľ vychádza z toho, že veriteľ je povinný za dodržania podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ v písomnom úkone, ktorým toto právo na zosplatnenie uplatňuje uvádzať, pre ktorú konkrétnu splátku pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň sa týmto nesprávnym právnym posúdením veci mal odvolací súd odkloniť od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (1Cdo/123/2022, 5Cdo/188/2023). Dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP v dovolaní nebol obsahovo vymedzený, v tejto časti preto bolo dovolanie v zmysle § 447 písm. f) CSP odmietnuté.

3. Žalovaná nevyužila právo vyjadriť sa k dovolaniu.

4. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3C príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že rozhodujúcou právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu je dovolateľkou nastolená právna otázka, namietaného nesprávneho právneho posúdenia (§ 421 ods. 1 CSP), a to či súčasťou oznámenia (o zosplatnení úveru v zmysle v § 53 ods. 9 a § 565 OZ) nebola a mala byť identifikácia omeškanej splátky.

5. V právnej vete judikátu R 34/2025 bol vyslovený právny záver, že : „Bez konkretizácie splátky, pre

ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúročnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022). V odôvodnení rozhodnutia dovolací mimo iného uviedol: ... „ bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

6. Z predmetnej ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie úveru, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok. Právny úkon nekonkretizujúci splátku je nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

7. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že dovolanie v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP nie je vymedzené správne, lebo tu nešlo o prípad kedy by rozhodnutie odvolacieho súdu malo spočívať na nesprávnom právnom posúdení veci, ide tu o situáciu, kedy sa judikátom R 34/2025 v rozhodnej právnej otázke pre tento prípad nastolil stav ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (R 71/2018), a preto dovolací súd dovolanie odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP. Na tomto závere nič nemení ani to, že k ustáleniu judikatúry dovolacieho súdu došlo až po podaní dovolania.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла žalobkyňa (§ 256 ods. 1 CSP), žalovanej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli (R 72/2018).

9. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.